

ծիւր սխալմամբ մինչեւ այժմ նկատուած է գիտնականներէն՝ որպէս փիւնիկ թռչուն։

Գիտելով Պերլինի թանգարանին գորգը, զայն կը գտնենք գրեթէ հաւասար, բառակուսիի բաժնուած երկու մասերով, մին միւսին գրեթէ տառացի կրկնութիւնը, բաց ի ինչ ինչ ընդօրինակչական մանր սը-

զինքը պաշտպանել կը ջանայ իր մագիլներով և կորածեւ կիսաբաց կտուցով։ Այս կազմութեամբ և գրեթէ գծածեւերով յար և նման (ուր արծիւր որոշ է) կայ Էջմիածնի Հեթում թագաւորի ճաշոցին (թիւ 979) էջ 334, խորանին ձախ կողմը հրաշալի աշխատութիւն մը թԳ դարէն. ասիկա

Ղուսանցազարդ Երուսաղէմի Ս. Յակոբի Վանքին թիւ 1949 ձեռագրէն, էջ 325

խաչներէ։ Գծագրութիւնը կը ներկայացնէ բազմաչեայ, երկհիւղ լեզուով վիշապ մը որ կձկուած է յարձակելու համար իր ներքեւը գտնուող վրդոված արծիւին վրայ։ Նշանակելի է որ արծիւը գծագրութեան մէջ զետեղուած է վիշապին տակ։ Յետոյ արծիւը ունի վրդովեալ, փետուրները ցրցուած (վզին շուրջ) վիճակ մը, որ իրմէ բարձր գտնուող վիշապին հանդէպ ինք-

իրապէս զիւտ մըն է որ իմ կանխապէս ունեցած համոզումներս կը հաստատէ և գեղարուեստական (միջազգային) մեծ նըշանակութիւն ունի։ Հոն գործածուած արծիւին նմանակ արծիւ մ'ալ կայ Երուսաղէմի թիւ 1949 ձեռագրի էջ 325 Ա. սրահ, որուն արտատպութիւնը կու տամ։ Սակայն արծիւը չմնաց այս դիրքին մէջ. Գրիստոնեայ դարերը եկան զայն բար-